

Sygn. akt XII K 47/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Wierciszewska – Chojnowska

Protokolant: stażysta Mateusz Marek

przy udziale Prokuratora : Andrzeja Józwicka

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2018 roku

sprawy **P. W.**,

syna T. i E. z domu W.,

urodzonego w dniu (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **nakazem karnym Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 9 grudnia 2002 roku w sprawie o sygn. akt II K 880/02** za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 13 lutego 1997 r. do czerwca 2002 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

2. **wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt III K 214/07, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2010 r. o sygn. akt II AKa 87/10** za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym okresie od października do grudnia 2005 r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 50 zł każda; na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono w stosunku do skazanego przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 222 500 zł;

3. **wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 października 2013 roku w sprawie o sygn. akt XVIII K 20/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 października 2014 r. o sygn. akt II AKa 220/14** za:

a) przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. popełnione od grudnia 2003 r. do lutego 2004 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

b) za ciąg dwóch przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnionych w dniu 1 grudnia 2003 r. i w dniu 17 lutego 2004 r. na karę – orzeczoną na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. - 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności,

c) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w dniu 2 lutego 2004 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

przy czym na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności; przy czym postanowieniem z dnia 13 lipca 2016 r. na podstawie art. 417 k.p.k. na

poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 148/08 od dnia 14.04.2004 r. do dnia 11.10.2004 r., od dnia 8.02.2007 r. do dnia 14.05.2007 r.

4. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 października 2014 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 148/08 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 marca 2015 r. o sygn. akt II AKa 50/15 za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 kwietnia 2004 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 29 września 2016 roku sygn. akt VIII K 788/12 za przestępstwo:

a) z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 2005 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł każda stawka,

b) z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w bliżej nieustalonym okresie w 2005 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po 30 zł każda stawka,

c) z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 kwietnia 2006 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł każda stawka,

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku wymierzono skazanemu łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby, zaś na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku wymierzono skazanemu łączną karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 30 zł każda stawka dzienna;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 11 maja 2016 roku w sprawie o sygn. akt X K 50/13 za przestępstwa:

a) z art. 291 § 1 k.k. popełnione w dacie bliżej nieustalonej pomiędzy 24 marca 2011 roku a 6 września 2011 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dacie bliżej nieustalonej w styczniu 2011 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda,

c) z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 sierpnia 2011 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

d) z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 6 września 2011 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 września 2011 roku do dnia 23 września 2011 roku;

7. przy czym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt XII K 150/15 z dnia 22 października 2015 roku orzeczone opisanymi powyżej w pkt. 2 (sygn. akt III K 214/07) i pkt. 3 (sygn. akt XVIII K 20/11) wyrokami jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której

zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 214/07 od dnia 14 maja 2007 roku do dnia 26 października 2009 roku i od dnia 23 września 2011 roku do dnia 11 kwietnia 2014 roku oraz w sprawie XVIII K 20/11 od dnia 26 października 2009 roku do dnia 20 listopada 2009 roku, od dnia 5 grudnia 2009 roku do dnia 26 lutego 2010 roku oraz od dnia 17 kwietnia 2015 roku do dnia 22 października 2015 roku.

orzeka

I. na podstawie art. 569 § 2 k.p.k. i art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. i art. 89 § 1a i 1b k.k. łączy: karę łączną pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania - opisaną powyżej w pkt. 5 (sygn. akt VIII K 788/12) – przyjmując, że miesiąc jej wykonania jest równy 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz kary łączne pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi powyżej w pkt. 6 (sygn. akt X K 50/13) i w pkt 7 (sygn. akt XII K 150/15) i wymierza skazanemu **P. W.** karę łączną **11 (jedenastu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 569 § 2 k.p.k. i art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1, 2 i 4 k.k. łączy: karę grzywny orzeczoną w wyroku opisanym powyżej w pkt. 2 (sygn. akt III K 214/07), karę łączną grzywny orzeczoną w wyroku opisanym powyżej w pkt. 5 (sygn. akt VIII K 788/12) i karę grzywny orzeczoną w wyroku opisanym powyżej w pkt. 6 b (sygn. akt X K 50/13) i wymierza skazanemu **P. W.** karę łączną grzywny w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie: XII K 150/15 od dnia 14 maja 2007 roku do dnia 26 października 2009 roku, od dnia 23 września 2011 roku do dnia 11 kwietnia 2014 roku, od dnia 26 października 2009 roku do dnia 20 listopada 2009 roku, od dnia 5 grudnia 2009 roku do dnia 26 lutego 2010 roku oraz od dnia 17 kwietnia 2015 roku do dnia 14 czerwca 2018 roku, w sprawie o sygn. akt X K 50/13 od dnia 6 września 2011 roku do dnia 23 września 2011 roku oraz w sprawie XVIII K 20/11 od dnia 14 kwietnia 2004 r. do dnia 11 października 2004 r. i od dnia 8 lutego 2007 r. do dnia 14 maja 2007 r.;

IV. w części nie objętej wyrokiem łącznym wyroki opisane w pkt. 5, 6 i 7 podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

VI. zwalnia skazanego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 47/18

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2017 r. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z urzędu zostało wszczęte postępowanie o wydanie w stosunku do skazanego P. W. wyroku łącznego (k. 1). Do akt sprawy wypłynął nadto wniosek samego skazanego (k. 2-4), w którym wnosił o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar wymierzonych mu w sprawach o sygn. akt III K 214/07, XVIII K 20/11 i X K 50/13.

Sąd Okręgowy na podstawie całokształtu materiału dowodowego, w tym aktualnych danych o karalności ustalił, iż P. W. został skazany:

1. **prawomocnym nakazem karnym Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie o sygn. akt II K 880/02** za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 13 lutego 1997 r. do czerwca 2002 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym; **przy czym ustalono, że kara została wykonana.**

2. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 listopada 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 214/07, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2010 r. o sygn. akt II AKa 87/10 za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym okresie od października do grudnia 2005 r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 50 zł każda; na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono w stosunku do skazanego przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 222 500 zł; kara pozbawienia wolności objęta wyrokiem łącznym wydanym w sprawie XII K 150/15;

3. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt XVIII K 20/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 października 2014 r. o sygn. akt II AKa 220/14 za:

d) przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. popełnione od grudnia 2003 r. do lutego 2004 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

e) za ciąg dwóch przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnionych w dniu 1 grudnia 2003 r. i w dniu 17 lutego 2004 r. na karę – orzeczoną na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. - 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności,

f) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w dniu 2 lutego 2004 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

4. przy czym na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 417 k.p.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 148/08 od dnia 14.04.2004 r. do dnia 11.10.2004 r., od dnia 8.02.2007 r. do dnia 14.05.2007 r. kary pozbawienia wolności objęte wyrokiem łącznym wydanym w sprawie XII K 150/15;

5. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 października 2014 r. o sygn. akt VIII K 148/08 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 marca 2015 r. o sygn. akt II AKa 50/15 za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 kwietnia 2004 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby;

6. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 29 września 2016 roku sygn. akt VIII K 788/12 za przestępstwo:

d) z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 2005 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł każda stawka,

e) z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w bliżej nieustalonym okresie w 2005 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po 30 zł każda stawka,

f) z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 kwietnia 2006 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł każda stawka,

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku wymierzono skazanemu łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby, zaś na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w

brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku wymierzono skazanemu łączną karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 30 zł każda stawka dzienna;

7. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 11 maja 2016 roku w sprawie o sygn. akt X K 50/13 za przestępstwa:

e) z art. 291 § 1 k.k. popełnione w dacie bliżej nieustalonej pomiędzy 24 marca 2011 roku a 6 września 2011 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

f) z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dacie bliżej nieustalonej w styczniu 2011 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda,

g) z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 sierpnia 2011 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

h) z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 6 września 2011 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 września 2011 roku do dnia 23 września 2011 roku;

Przy czym **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt XII K 150/15 z dnia 22 października 2015 roku** orzeczone opisanymi powyżej w pkt. 2 (sygn. akt III K 214/07) i pkt. 3 (sygn. akt XVIII K 20/11) wyrokami jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 214/07 od dnia 14 maja 2007 roku do dnia 26 października 2009 roku i od dnia 23 września 2011 roku do dnia 11 kwietnia 2014 roku oraz w sprawie XVIII K 20/11 od dnia 26 października 2009 roku do dnia 20 listopada 2009 roku, od dnia 5 grudnia 2009 roku do dnia 26 lutego 2010 roku oraz od dnia 17 kwietnia 2015 roku do dnia 22 października 2015 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wobec tego, że w stosunku do skazanego P. W. – już po wydaniu w dniu 22 października 2015 r. wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt XII K 150/15 – zapadły kolejne wyroki skazujące w sprawach o sygn. akt VIII K 788/12 i X K 50/13, powstała konieczność wydania nowego wyroku łącznego.

Przed przystąpieniem do merytorycznego uzasadnienia wydanego rozstrzygnięcia w pierwszej kolejności wyjaśnić należy, iż z dniem 01 lipca 2015 r. weszła w życie nowela przepisów Kodeksu karnego, która zmieniła zasady łączenia kar. Ustawodawca odszedł od konstrukcji zbiegu przestępstw na rzecz zasady łączenia kar podlegających wykonaniu (art. 85 § 2 k.k. po nowelizacji). Jednocześnie w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 20 III 2015 r., poz. 396/ ustawodawca przesądził, iż przepisów znowelizowanego Kodeksu karnego rozdziału IX (tj. zawierającego przepisy o zbiegu przestępstw i łączeniu kar) nie będzie stosować się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (ustawa weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie nowelizacji. Jednocześnie utrwalony został już pogląd, że w sytuacji, w której jeden z wyroków skazujących uprawomocnił się po dniu 30 czerwca 2015 r. znajdzie zastosowanie przepis art. 4 § 1 k.k., jeżeli ustawa obowiązująca poprzednio będzie – jako podstawa orzeczenia kary łącznej - dla skazanego względniejsza, zwłaszcza w sytuacji, gdy wszystkie przestępstwa zostały popełnione przez skazanego przed tą datą.

W przedmiotowej sprawie w pierwszej kolejności Sąd rozważał, które z przepisów (poprzednio czy też obecnie obowiązujące) o karze łącznej zastosować.

W ocenie Sądu Okręgowego w stosunku do skazanego P. W. poprzednio obowiązujące (do dnia 1 lipca 2015 r.) przepisy Kodeksu Karnego o karze łącznej nie są dla skazanego względniejsze w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. Ich zastosowanie uniemożliwiłoby bowiem wydanie w stosunku do skazanego nowego wyroku łącznego i skutkowałoby koniecznością umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. Stosując przepis art. 85 k.k. w poprzednim brzmieniu można bowiem wyodrębnić jeden zbieg przestępstw, dla którego tym pierwszym chronologicznie wyrokiem jest wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 listopada 2009 r. wydany w sprawie o sygn. akt III K 214/07. Przed jego wydaniem – ale już po wydaniu nakazu karnego przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie w dniu 9 grudnia 2002 r. w sprawie II K 880/02 (orzeczenie opisane powyżej w pkt. 1) - P. W. popełnił następujące przestępstwa:

- w okresie od października do grudnia 2005 r. przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (sprawa II K 214/07);
- w okresie od grudnia 2003 r. do lutego 2004 r. przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. (sprawa XVIII K 20/11);
- dwa przestępstwa tworzące ciąg przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w dniu 1 grudnia 2003 r. oraz w dniu 17 lutego 2004 r. (sprawa XVIII K 20/11);
- przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w dniu 2 lutego 2004 r. (sprawa XVIII K 20/11).

Do tak wyodrębnionego zbiegu przestępstw zaliczyć należy również przestępstwo z art. 291 § 1 k.k., za które P. W. został skazany w sprawie VIII K 148/08 (orzeczenie opisane w pkt. 4) oraz przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., 56 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, z art. 286 § 1 k.k. – za które został skazany w sprawie o sygn. akt VIII K 788/12 (orzeczenie opisane w pkt. 5 wyroku). Zostały one bowiem popełnione odpowiednio: w dniu 14 kwietnia 2004 r., 17 lutego 2005 r., w 2005 r., w dniu 14 kwietnia 2006 r. tj. przed datą owego chronologicznie pierwszego wyroku z dnia 2 listopada 2009 r. Z tym tylko, że kar wymierzonych za te przestępstwa nie można byłoby połączyć z karami wymierzonymi skazanemu w sprawach o sygn. akt II K 214/17 i XVIII K 20/11. Za przestępstwa te skazanemu zostały wymierzone bowiem kary pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawieszono. Stosując zatem konsekwentnie przepisy rozdziału IX w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. oraz kierując się zasadą określoną w art. 4 § 1 k.k. (co do niemożności zastosowania przepisu z art. 89 § 1 a k.k. obowiązującego od dnia 8 czerwca 2010 r. w odniesieniu do w/wym czynów popełnionych przed tą datą) - Sąd doszedł do przekonania, że na podstawie art. 89 § 1 k.k. kary orzeczone w sprawach o sygn. akt VIII K 148/08 i VIII K 788/12 nie mogą podlegać łączeniu z innymi karami bezwzględnego pozbawienia wolności. Norma prawna zawarta w art. 89 § 1 k.k. (w brzmieniu do dnia 8.06.2010 r.) jest bowiem zgodnie w orzecznictwie interpretowana jako norma zakazująca orzekania kary bezwzględnej pozbawienia wolności jako kary łącznej w sytuacji, gdy obok kary pozbawienia wolności istniała także podlegająca łączeniu kara pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono. Dopiero w odniesieniu do przestępstw popełnionych po dniu 8 czerwca 2010 r. przepisy art. 89 § 1 k.k. i art. 89 § 1 a k.k. stanowią mogą podstawę do orzekania w takiej sytuacji kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Nadto – wobec odesłania w dawnym art. 89 § 1 k.k. do treści przepisu art. 69 k.k., przewidującego możliwość warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym lat 2 – nie było podstawy do połączenia tych kary i wymierzenia kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, skoro najwyższą karą jednostkową wymierzoną za jedno z przestępstw pozostających w powyżej opisanym zbiegu realnym jest kara 5 lat pozbawienia wolności.

Stosując poprzednio obowiązujące przepisy do zbiegu realnego nie można było nadto zaliczyć przestępstw, za które P. W. został skazany w sprawie o sygn. akt X K 50/13, albowiem zostały one popełnione już po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 listopada 2009 r. w sprawie III K 214/07.

Na „starych” zasad wprowadzić mogłyby zostać połączone kary jednostkowe grzywny orzeczone w stosunku do skazanego w sprawie o sygn. akt VIII K 788/12 z karą grzywny wymierzoną w sprawie III K 214/07, ale węzłem kary łącznej nie zostałyby już objęta jednostkowa kara grzywny wymierzona P. W. w sprawie X K 50/13 za przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. z uwagi na datę jego popełnienia tj. po dacie pierwszego chronologicznie wyroku dla wyodrębnionego powyżej zbiegu przestępstw.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie wskazuje, że po dniu 1 lipca 2015 r. w stosunku do skazanego P. W. zapadły prawomocne wyroki skazujące w sprawach o sygn. akt VIII K 788/12 i X K 50/13. A zatem Sąd w toku przedmiotowego postępowania o wydanie wyroku łącznego mógł zastosować znowelizowane przepisy Kodeksu Karnego o karze łącznej. Zgodnie z treścią obecnie obowiązującego art. 85 § 1 i 2 k.k. „jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną a jej podstawą są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa.

W tym zakresie Sąd ustalił, że na datę wyrokowania wykonaniu podlegały następujące kary pozbawienia wolności:

- kara łączna 2 lat pozbawienia wolności orzeczone z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5 wymierzona skazanemu w sprawie o sygn. VIII K 788/12 (opisana powyżej w pkt. 5);
- kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie o sygn. akt X K 50/13 (opisana powyżej w pkt. 6)
- kara łączna 10 lat pozbawienia wolności orzeczone w sprawie o sygn. akt XII K 150/15 (wyrok łączny)

oraz kary grzywny:

- 100 stawek dziennych po 50 złotych każda orzeczone w sprawie III K 214/07 (opisana powyżej w pkt. 2); orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności, która nie została jeszcze wykonana (k. 32);
- kara łączna grzywny 200 stawek dziennych po 30 złotych każda orzeczone w sprawie o sygn. akt VIII K 788/12 (opisana powyżej w pkt. 5) – orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności, która nie została jeszcze wykonana (k. 139-144).
- 100 stawek dziennych po 20 złotych każda orzeczone w sprawie o sygn. akt X K 50/13 (opisana powyżej w pkt. 6b).

Nadmienić w tym miejscu jedynie należy, że za karę podlegającą wykonaniu nie mogła zostać uznana kara pozbawienia wolności wymierzona skazanemu w sprawie o sygn. akt VIII K 148/08, albowiem upłynął okres próby oraz kolejnych 6 miesięcy, w których możliwe było zarządzenie jej wykonania (art. 76 k.k.), choć zgodnie z art. 108 k.k. nie nastąpiło jeszcze zatracie skazania za popełnione przez skazanego przestępstwo.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 i 4 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak określonych ustawą górnych progów wymiaru poszczególnych rodzajów kary łącznej (w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności granicą jest 20 lat pozbawienia wolności), przy czym zasady te stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest orzeczona już kara łączna. Przy czym w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania – zgodnie z treścią art. 89 § 1b k.k. – należy przyjąć, iż miesiąc jej wykonania jest równy 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W realiach niniejszej sprawy oznaczało to zatem możliwość wymierzenia skazanemu P. W. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 10 lat pozbawienia wolności do 12 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wymiarze od 200 do 400 stawek dziennych.

Sąd Okręgowy wymierzył skazanemu P. W. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 11 lat i 6 miesięcy oraz karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Wymierzając skazanemu P. W. kary łączne Sąd miał na uwadze przede wszystkim charakter i rodzaj związku przedmiotowego między popełnionymi przez skazanego przestępstwami, związek podmiotowy, jak również właściwości i warunki osobiste skazanego oraz jego zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Przy ocenie charakteru związku przedmiotowego zbiegających się przestępstw Sąd brał pod uwagę bliskość czasową ich popełnienia bacząc, iż więź tego związku jest większa, gdy czyny popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie, osoby pokrzywdzonych (gdy wieloma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego, sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym Sąd brał natomiast pod uwagę motyw, pobudki skazanego, rodzaj i formę winy.

Odnosząc powyższe kryteria do oceny zbiegających się w tym zakresie czynów popełnionych przez skazanego Sąd ustalił, iż czyny te nie były rodzajowo tożsame: były to przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu (w tym dwa spośród nich popełnione w kumulatywnej kwalifikacji z przestępstwem z art. 227 § 1 k.k.), przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie zostały one popełnione w tym samym czasie, godziły w różne dobra chronione prawnie, zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Dlatego też przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji, uznając iż pomiędzy tymi czynami nie zachodzi tak ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, być przyjąć, iż przestępstwa te stanowiły jeden zespół zachowania się sprawcy.

Sąd wymierzył skazanemu kary łączne na zasadach asperacji (tj. częściowego pochłaniania), mają na uwadze dodatkowo treść opinii o skazanym wydanej przez Dyrektora AŚ w P. (k. 32-33). Z treści tej opinii wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji więziennej zostało ocenione jako dobre. Wskazano, że P. W. (osadzony został 25.02.2015 r.) był dwanaście razy nagrodzony regulaminowo, nie został ukarany dyscyplinarnie, że skazany w sposób regulaminowy odnosi się do przełożonych, nie stwarza problemów wychowawczych, a jego relacje ze współosadzonymi są zgodne. Skazany nie jest uczestnikiem podkultury więziennej. W opinii tej wskazano również, że P. W. nie jest zatrudniony, ale wyraża chęć podjęcia pracy (ostatecznie skazany zatrudnienie nieodpłatne podjął w dniu 30.04.2018 r. k. 130). Co istotne, aktualnie P. W. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania i zadania programu realizuje w sposób prawidłowy, werbalizując krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw i dotychczasowego trybu życia. Sąd przy tym dostrzegł, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary uległo zmianie w porównaniu z okresem jego pobytu w AŚ w W.-M. w 2015 r. (opinia z k. 75-76 akt XII K 150/15). Niemniej jednak, poprawne obecnie zachowanie skazanego podczas odbywania kary pozbawienia wolności, czy też werbalizowanie przez niego skruchy, nie obliuguje Sądu do łagodzenia w wyroku łącznym wymiaru kary łącznej. Samo bowiem prawidłowe zachowanie podczas odbywania kary pozbawiania wolności powinno stanowić typową – a nie ponad przeciętną – konsekwencję wykonywania orzeczonej kary, mającej przecież zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy celów zapobiegawczych, wychowawczych i resocjalizacyjnych. Podkreślić należy, że wymiar orzeczonej kary łącznej winien przede wszystkim odzwierciedlać stopień związku podmiotowego i przedmiotowego zbiegających się przestępstw, których dopuścił się skazany. Sam fakt popełnienia więcej niż jednego przestępstwa nie może – w ocenie Sądu – skutkować automatyczną absorpcją kar, albowiem byłoby to niczym nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą niż sprawcy jednorazowego. Tak ukształtowana kara nie byłaby karą sprawiedliwą. Kara łączna – wobec brzmienia art. 85 a k.k. – winna uwzględniać przede wszystkim cele wychowawcze i zapobiegawcze, a wymierzana w wyroku łącznym ma stanowić swoistego rodzaju podsumowanie działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętego skazaniami, co oznacza, że nie musi ona tworzyć sytuacji korzystniejszej dla skazanego od istniejącej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 stycznia 2009 r., sygn. akt II AKa 207/08, KZS 2009/1/64, z dnia 4 października 2000 r., sygn. akt II AKa 175/00, KZS 2000/10/31), a pewno nie może być premią dla sprawcy większej liczby przestępstw (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 listopada 2008 r., sygn. akt II AKa 198/08, KZS 2009/9/61). Trwający obecnie wobec skazanego P. W. proces resocjalizacyjny przebiega prawidłowo, ale nie został jeszcze ukończony. Po stronie skazanego brak bowiem gwarancji, że po opuszczeniu zakładu karnego nie powróci on do przestępstwa.

Ustalając na nowo wysokość stawki dziennej kary łącznej grzywny Sąd miał na uwadze przede wszystkim zdolności zarobkowe skazanego (jest on stosunkowo młodym, zdrowym mężczyzną), a także okres kary pozbawienia wolności, jaki pozostał mu do odbycia.

Mając zatem na uwadze całokształt wyżej podniesionych okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że wymierzona skazanemu kara łączna pozwoli osiągnąć wszystkie cele kary indywidualnej, jak również sprosta dyrektywom kary sprawiedliwej i jej celowi ogólnoprewencyjnemu.

Jednocześnie na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności stosowne okresy rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawach o sygn. akt XII K 150/15, X K 50/13 i XVIII K 20/11.

Mając na uwadze fakt izolacji skazanego i jego aktualną sytuację życiową i majątkową Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.